

[Johan Asmussen.]

stillet forslag om nedsættelse af et udvalg. Det ville have forbavset mig, og jeg ville have fundet det ejendommeligt udadtil, hvis en så betydningsfuld og vidtrækkende sag som den europæiske socialpagt skulle kunne behandles færdig i det danske folketing uden en udvalgsbehandling. Jeg ved, at der i de andre parlamenter har været en meget grundig udvalgsbehandling, og det vil jeg mene også nødvendigvis må ske her i folketinget. Jeg mener, at udvalgsbehandlingen ikke mindst må dreje sig om en gennemgang af, hvilke bestemmelser Danmark kan og bør tiltræde, og hvilke vi ikke bør tiltræde. Endvidere mener jeg, at man i udvalget bør forlange en udførlig fortolkning af de enkelte bestemmelser, som traktaten vedrører. Det har vi ikke fået nogen antydning af, praktisk talt. Der er visse fortolkningsbidrag i det officielle tillæg til traktaten, men det er ikke det, det drejer sig om. Jeg mener, at man gennem udvalgsbehandlingen bør have alle fortolknings spørgsmål nøje belyst. I forbindelse hermed håber jeg, at udvalget vil forlange oplysninger om de andre landes ratifikationer, om de begrænsninger, der er foretaget af de andre lande, og ikke mindst om de motive-ringer, som man i andre lande har anført for at udskyde enkelte af bestemmelserne.

Endvidere mener jeg, at man under udvalgsbehandlingen må bede om at få fremlagt i hvert tilfælde den beretning, som jeg ved at det europæiske parlaments socialudvalg har udarbejdet, og som har dannet basis for det europæiske parlaments behandling af denne socialpagt i juni måned. Jeg ved, at man ved denne lejlighed har rettet indtrængende opfordringer til alle fællesmarkedets lande om snarest muligt at ratificere pagten, der som nævnt er et sidestykke til menneskerettighedserklæringen og ligger i forlængelse af de pågældende afsnit i Romtraktaten og hele dens målsætning. Det kan jo se noget ejendommeligt ud, at Vesttyskland er det eneste fællesmarkedsland, som til dato har ratificeret denne traktat, men der er formodentlig ratifikationer på vej i en række andre lande.

Det vil blive interessant at se, hvilke oplysninger der foreligger, når arbejdet i udvalget er til ende. Forhåbentlig er oplysningerne om baggrunden væsentlig fyldigere

end nu — så fyldige, at de kan stå mål med det grundlag, som man i andre parlamenter har at arbejde på, og vi skal derefter også fra de uafhængiges side med glæde være med i folketingets stillingtagen til denne traktat.

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil gerne på udenrigsministerens vegne takke for den tilslutning, samtlige partier har givet til princippet, til, at vi ratificerer den europæiske socialpagt.

Det er — som det er understreget — et vigtigt dokument, der prøver at fastlægge en vesteuropæisk værdimåler på det socialpolitiske område. Man har taget alt med på feltet: beskæftigelsespolitik, arbejdsvilkår, arbejderbeskyttelse, forenings- og forhandlingsfrihed, socialforsikring, familiepolitik o.s.v. o.s.v., og det allermeste af det kan vi ratificere umiddelbart, fordi vor lovgivning i forvejen er udbygget dertil. Vi kan ratificere med hensyn til så mange punkter, at vi opfylder traktatens bestemmelser om ratifikation. Der er imidlertid andre punkter, vi må tage et forbehold over for. Det betyder ikke, at vi ikke på et senere tidspunkt, hvis dansk lovgivning ændres, vil kunne tiltræde, for det kan man, men det, vi har foreslået undtaget, er det, som arbejdsmarkedet principielt selv plejer at ordne.

Det ærede medlem fru Gunhild Due var inde på spørgsmålene om arbejdstid, opsigelsesfrist og ligeløn, områder, som vi fra regeringens side principielt ikke mener at man bør lovgive for; parterne må her forhandle sig til rette som et led i deres almindelige overenskomstpolitik. Hvad angår børns og unges arbejde, som det ærede medlem var inde på, skal jeg kun lige nævne; at bestemmelsen i traktaten ikke helt harmonerer med vore bestemmelser om børns og unges arbejde, hvilket imidlertid ikke betyder, at vore bestemmelser er dårligere, men hvor, om jeg så må sige, lovrytmen ikke er den samme.

Jeg skal også nævne, at når vi har udeladt bestemmelserne om de fremmede arbejdere, er det ikke på grund af, at vi ikke vil skaffe tilstrækkelig sikkerhed, hvis vi havde fremmede arbejdere, i den udstrækning, som man tænker sig, men ganske simpelt, fordi vore bestemmelser endnu ikke er ud-